

Večerné posedenie. Foto: J. Šanda

Návšteva Čachtickej jaskyne bola pre nás hlavným podujatím roka. Od druhej jaskyne v programe návštevy slovenských priateľov – Beckovskej, objavenej roku 1983 – nás delilo viac než 20 km. Museli sme sa presunúť do pohoria Považský Inovec, do okolia obce Beckov. Tunajší hrad z prelomu 12. a 13. storočia, týčiaci sa do neba na 60 m vysokom skalnom výstupku na mieste dávnej uhorskej hranice, je dnes národnou kultúrnou pamiatkou. Aj keď Beckovská jaskyňa neohuruje rozmermi – je 150 m dlhá a 70 m hlboká, jej nepopierateľným prínosom je úžasná kvapľová výzdoba či bohatstvo kryštálov s peknou štruktúrou. A tiež neodmysliteľné rebríky.

V ďalších dňoch sme navštívili priepasť Agáčiny, 30 m hlbokú ponorovú jaskyňu, v ktorej je ďalšia exploračná podmienená ťažbou materiálu z koncovej pukliny, kde veje citeľný prievan. Priatelia pre nás zorganizovali aj exkurziu do historického podzemia – vínnych pivníc Čachtického hradu, významných i nástennými rytinami, najstaršími z roku 1826. Pre záujemcov je možné dohodnúť sa na pomoci pri výkopových prácach. Stihli sme tiež navštíviť ruiny Čachtického hradu, opradeného tajomnou legendou o majiteľke hradu na prelome 16. a 17. storočia – Alžbete Báthoryovej. Aj vďaka spomienke na

400. výročie jej smrti, ktoré sa na hrade práve pripomínalo, sme sa dozvedeli o temnom živote záhadnej grófkky, ktorej sa prisudzuje popredné miesto medzi najväčšími vrahmi všetkých dôb.

V priebehu štyroch dní sa v tábore nad riečkou Jablonkou plnou pstruhov vystriedalo vyše 50 účastníkov, zaangažovaných najmä do prieskumu Čachtického krasu, ale spolupracujúcich s OS Čachtice aj na iných lokalitách, vrátane osobností slovenského jaskyniarstva. Večerné

posedenia zatriktívnil jelení guláš a sud piva z hľadiska kulinárskeho a z pohľadu náučného najmä prednáška Martina Sluku o jaskyniach tohto rajónu. Súťaž v behu na čas po fluorescenčnú tyčinku smerovala do jaskyne Hladový prameň – teda skôr 70 m dlhej štólne, ktorú už od začiatku prác v roku 1952 plánovali turisticky sprístupniť. Nechýbali ani pivo, gitara, spev a akrobatické kúsky na lanovom rebríku. Pravdaže, nemožno vynechať jaskynný potenciál, prekrásne okolie s jeho legendami a bohatou históriou, a predovšetkým srdečnosť a pohostinnosť slovenských priateľov s hlbokou poklonou novému predsedovi skupiny Lukášovi Kubičinovi. Prítom Čachtický kras čaká na svojich záujemcov – možno ešte existuje šanca na návrat k intenzívnemu prieskumu, takému, akými boli určité roky v období vplyvu vysokého komunistického funkcionára z Čachtíc a jeho „tlakov“ do objavu komerčného objektu. Predstavy tunajších jaskyniarov spĺňa dokonca hypotéza, že Hladový prameň je dolným otvorom Čachtickej jaskyne. Nateraz však vertikálnych 90 m nepreskúmaného masívu s prievanmi, ktorý delí najnižší bod jaskyne od „štólne“, ostáva v rovine teórií.

Preložil Lukáš Vlček

SKALNÍ DUCHOVIA V ČACHTICKOM KRASE

Myšlienka zorganizovať detskú výpravu do jaskýň v blízkosti Čachtíc vznikla pri oslave výročia 100 rokov výskumu Čachtického krasu. Detská skupina skúmajúca pod názvom Skalní duchové, ktorú vedie Barbo-

ra Appelová, zavítala po prvý raz do zahraničia v dňoch 12. – 14. septembra 2014. Viac o výprave sa dozviete od mladého, nádejného začínajúceho jaskyniara Pavla Streita.

Lukáš Kubičina

XIII. VÝPRAVA SKALNÍCH DUCHŮ

Výprava začala na autobusovém nádraží Zvonařka. Sraz byl ve 14:20. Cesta trvala zhruba dvě hodiny. Po příjezdu do Nového Mesta nad Váhom si nás vyzvedli dva slovenští jeskyňáři Lukáš a Tomáš, kteří nás měli odvézt na jejich jeskyňářskou základnu, jenže kvůli zvýšené povodňové aktivitě jsme se tam nedostali a nakonec jsme byli ubytováni v hlavním jeskyňářském sídlu, penzionu ROH (postarší neobývaný penzion, ovšem na jeskyňářskou základnu trochu přepychový). Chvilu to vypadalo, že s tím ubytováním to byl trochu vtip, ale nebyl, myslím, že jsme byli všichni docela spokojeni. Následoval volný program.

V sobotu ráno jsme měli v plánu Čachtickou jeskyni. Po příjemné snídani jsme si nachystali věci do jeskyně, vše jsme naložili do terénních vozů a vyrazili jsme k jeskyním.

Ze začátku se nám to zdálo úplně jako normální jízda autem, ovšem po odbočení ze silnice se to změnilo... V několika dalších minutách jsme překonávali velmi extrémní podmínky – jízda po obrovských kamenech, projíždění hromadami bahna, jízda přes velikánské kaluže a spousta dalších nepříjemností (pro mně a pro ostatní to byl velký zážitek a zcela jistě patří pochvala i řidičům). Pak jsme už dorazili k jeskyni, mezitím ještě proběhla ukázka jeskyňářské základny, kde jsme měli doopravdy spát, a seznámení s Čachtickou jeskyní.

Teď už začala návštěva jeskyně. Hned ze začátku jsme slézali po docela dlouhých žebřících níže. Velmi zajímavá fáze byla, když jsme popošli malý kousek po mostku a najednou se před námi objevila mezera asi 1,5 m a za ní byl řebřík, takže jsme se za pomoci dospělých museli dostat přes tuto díru. Příjemný adrenalinový zážitek. Po zdolání žebříků jsme pokračovali přes spousty

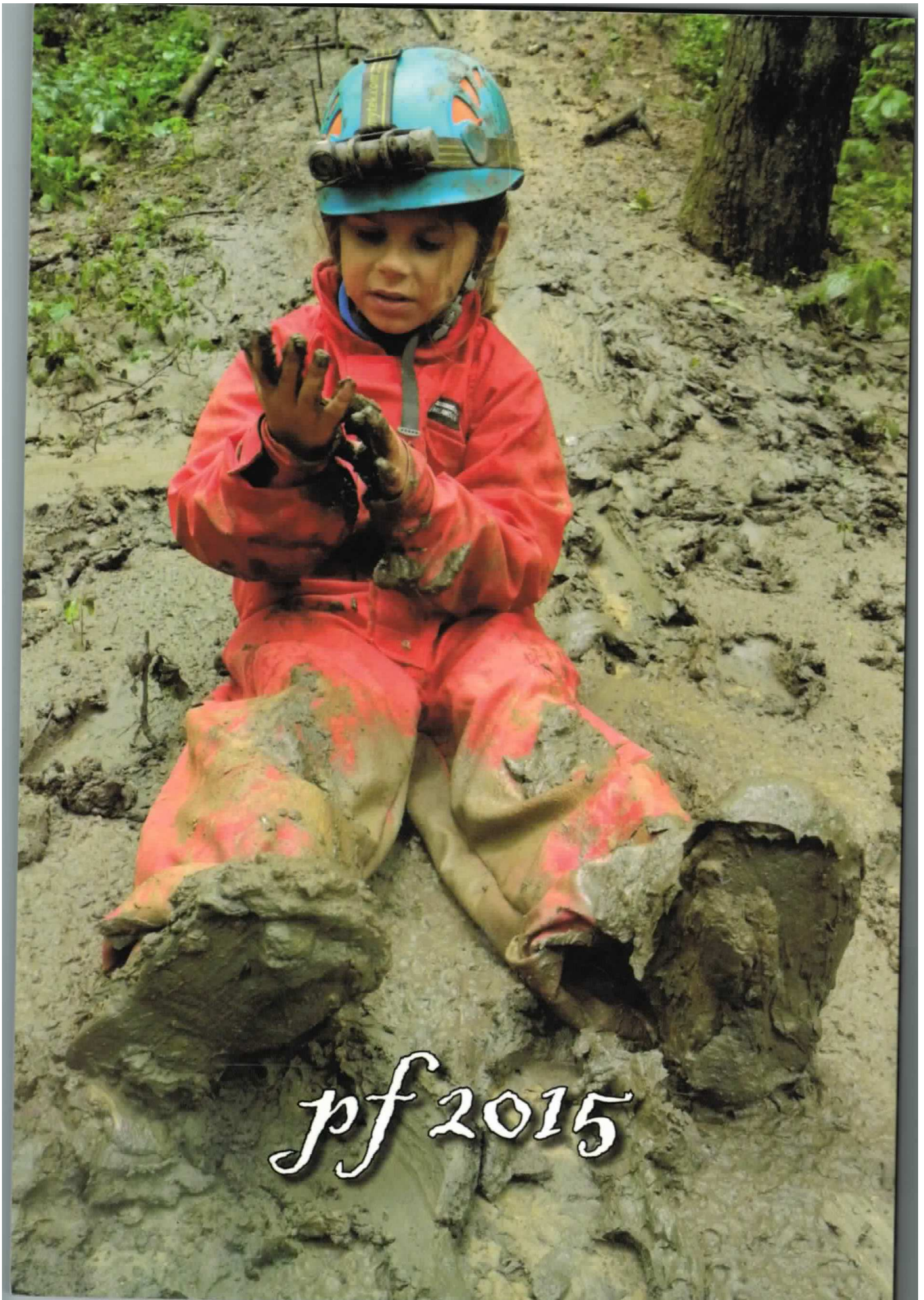
malých plazivek, ve kterých bylo i hodně bláta a spousta skalních výběžků. Pak byla svačtinová pauza. Taky jsme hráli hru Horníci a uhlí. Pak jsme pokračovali dalšími chodbami a chodbičkami. Každým naším krokem jsme se stále čím dál tím víc těšili na další a další místo v této jeskyni. Ale i tato cesta musela skončit. Ten, kdo nebyl unavený, mohl trochu pomoci s kopáním, nebo ještě prozkoumával okolní chodbičky. Každý si vybral něco a nikdo se v žádném případě nenudil. Bohužel už nás trochu tlačil čas, někteří byli trochu unavení a cesta nazpět byla dlouhá, takže jsme se velice neochotně sebrali a stejnou cestou jsme se vrátili zpět. Po výstupu na zemský povrch jsme se převlékli, odpočali a ještě jsme si s ostatními povídali o zážitcích. Následoval návrat na základnu. Byli jsme unavení, ale spokojeni, protože jeskyně byla opravdový zážitek.

Neděle byla také super. Po sbalení všech věcí jsme se nasnídali, rozloučili jsme se se základnou a odjeli jsme k další, už mnohem menší, ale stále moc hezké jeskyni. Cestou jsme minuli majestátný Čachtický hrad. Jeskyně, kterou jsme navštívili, byla víc blátivá než Čachtická. Také zde byla spousta malých komínů, chodbiček, bylo zde také jezero, za ním se možná skrývají další prostory. Jeskyně byla parádní. Následoval příjezd k místu, kde si každý mohl najít otisky mušlí a škeblí. Poté ještě následovala krátká procházka. Tímto naše výprava skončila, pak už jen následoval příjezd do Nového Mesta nad Váhom a odjezd do Brna. Dorazili jsme tam kolem sedmé hodiny. Tahle výprava byla lehce odlišná oproti ostatní, ale všichni si z ní odnesli spoustu krásných zážitků.

P. S.: Na začátku této výpravy jsme hráli hru, ve které jsme dostali moc pěkná trička od zdejší jeskyňářské skupiny.

Text: Pavel Streit, foto: F. Musil

pf 2015